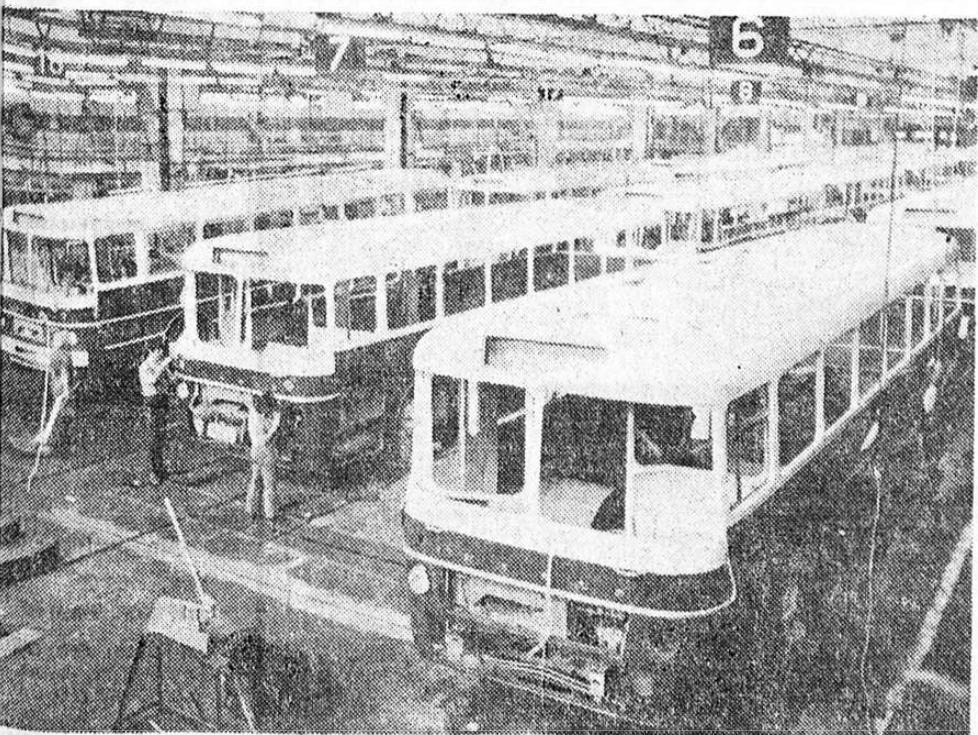

IKARUS 250-es típusú autóbusból — amelyet már nagy sorozatban gyártanak — idén mintegy 700-at szállítanak a Szovjetunióba, ahol a Rába-Mann motorral felszerelt autóbuszokat megkedvelték. Képünkön: szalagrendszerben, sorozatban készülnek IKARUS 250-es autóbuszok.

Szocialista szerződés és az egyéni érdek

napokban írták alá a szocialista szerződést, amelyet a KISZ-vezetőség épülő Tisza II. vízlepcső hasznosításában érdekelt vállalatok kötöttek. A szerződés közvetlen célja, a vállalatok, üzemek jobb anyagi befektetés-főként többletmunkabiztosítás az öntözőrendszer elkészültét határozza. A tervező vállalatok a dokumentációk időben történő elkészítését vállalják az építők a munka ütemének terv szerinti megvalósítását, a vízhasznosítók pedig azt ígérték, hogy az öntözőrendszer üzembe helyezésére elkészítik a járulékos beruházásokat, felkészülnek a víz „fogadására”. A szerződés kötésétől a cél, hogy az érintett mezőgazdasági, és egyéb üzemek együttműködve, természetesen csupán egyéni érdek, és nem megfontolások alap-

ján hasznosítsák a vizet.

Itt meg is érdekes ellentmondás van. Mert azok a vállalatok — tervezők, építők — amelyeknek a védnökség vállalása tulajdonképpen csak a többletmunkát jelenti — mind aláírták a szocialista szerződést. De a tsz-ek közül —ők előzetesen a szerződés alapján ugyanúgy vállalták a nagyobb anyagi befektetést — néhány nem képviseltette magát Tokajban, a bodrogkeresztúri Béke Szakszövetkezet pedig kerek-perce oeljelentette: nem óhajt részt venni a „szövetségben”. Ez azért furcsa, mert tulajdonképpen a tsz-ek lesznek leginkább „haszonélvezői” a vízrendszernek, hiszen jelentős területeket öntözhetnek majd, s megemlíthetik a jelenlegi közepesnél is gyengébb termésátlagokat. De ezenkívül is nagy lehetőségeket biztosít a vízlepcső. Már tervek is készültek ha-

lastó, víztároló, vízierőtelep, mesterséges töltésítésére. Ez ugyancsak érthető a tsz-eket, érthetően hát, miért idegenkednek a szerződés aláírásától. A befektetés mindenképpen megtérül, nem is szólva róla, hogy a szerződő felek állami támogatást is kapnak. De a problémának másik oldala is van: így azok érezhetik becsapva magukat, akik vállalták a szerződés feltételeit, az együttműködés megsemmisül, létre egy-két „elszakadt láncszem” miatt.

A Béke Szakszövetkezet vezetői nem árulták el, milyen kifogásuk van a szerződéskötés ellen. De az okokat mérlegelve arra is gondolni kellene, hogy az óriás beruházással épülő Tisza II. vízhasznosítása nem egy-egy tsz különálló feladata, egyéni szempontból vizsgált jövedelemforrás, hanem szinte a fél ország vízellátó rendszere! (Orosz)

Vipera a kalitkában

Egy időben alkoholt kaptak a zempléni erdők munkásai adóval gyanánt. Azt tartották ugyanis, hogy viperamarás en az a legjobb orvosság. Akkor meg nem ismerték a perákat, féltek tőle az erdőt járó emberek. Ma tréfaszörnyekben emlegetik azokat a palinkás időköt, az „ismerdés” éveit.

Nagymillió a Zempléni-erőszak legmagasabb csúcsa, méter. Ugy mondják, hogy ennek a csúcsnak az alján élt az első viperabíró. Számuk gyorsan szaporodott, minden Szentgyörgy-nap után több viperabíró látott a környékeken. Nemzetesen egyre lejjebb, mélyebb bújta ki a földből, mert a vipera a magasból a föld felé haladva növeli a méretét. Nem kellett sok ahhoz, hogy a Zemplén erdői is a budai, harsány, nagy, zalai viperaterület közé sorolják. S a hegyi vipera közönségeinek lakói szinte kivétel nélkül hozzászóltak a vipera közelségéhez.

Zemplénben születtem, és nagyok, de mindössze viperamarásról hallottam. Az egyik ember megmondta, hogy a vipera a föld felé haladva növeli a méretét. Nem kellett sok ahhoz, hogy a Zemplén erdői is a budai, harsány, nagy, zalai viperaterület közé sorolják. S a hegyi vipera közönségeinek lakói szinte kivétel nélkül hozzászóltak a vipera közelségéhez.

mesnek a viperát, s talán azért, mert nem látnak benne rosszsindulatot. Gáspár Lászlónak, a felkibányai erdőtervező vezetőjének ez a véleménye a viperáról, ha kell, határozottan a védelmükre is kel.

Ha már itt vannak, meg kell látnunk a hasznukat is. Ha hírtelen kipusztítanánk, felborulna a biológiai egyensúly, elszaporodnának a rácsálók. A viperák hasznosak.

— Maga is találkozott már viperával?

— Sokszor. Izgalmas esetem is volt. Egyszer, egy hajnali erdőjárásom meglatam egyet összetekeredve. A véletlenem múlt, hogy nem léptem rá. De nem támadott, hiszen nem okoztam neki kellemetlenséget. Közvetlen viperasmerőm is volt. Valaki behozott egy szép, 80 centis példányt. Annnyira megtetszett, hogy kalitkába raktam, és itt tartottam az íróasztalomon. A dolgozószobám dísz volt, de büskomor lett. Bíztaiban fél évig nem fogadott el enni-valót. Reggelente olyan „le-

kesen” üdvözölt, hogy a mérge a kalitka rácsán maradt. Végül is nem bírt ki a fogásból, ma az Egri Tanárképző Főiskola hallgatói nezegethették.

— Azt mondja, valaki behozta ezt a viperát, hogyan fogta meg az illető?

— Kezével, mint mindenki. Régebben az erdei munkások mellékjévedelmek a viperafogás volt. Egy viperáért 20 forintot fizetünk. Két éve módosították az árat. Most a fejlett példányokért 8, a kis viperákért 3 forintot fizetünk. Akkor, régen évente 80 darabot is behoztak. Ismertem egy asszonyt, aki a kicsi gyerekeivel járt viperázni. Így egészítettek ki a család jövedelmét. Most már nem éri meg a gyűjtés, 15–20-nál többet nem is hoznak.

— Mit csinálnak a gyűjtőmennyvel?

— Csak a trófeát, azaz a fejét hozzák be. Bizottság jegyzőkönyvezi az átvételt, aztán elégetjük a maradványokat. Olyan ez, mint a dűvadak kilövése.

— Ha mostanában kevesen irtják, biztos sok van belőle a környéken. Maga örül ennek?

— Hát, igen, én nem haragszom a viperákra, mert nem csinálnak azok semmi bajt, mint mondtam, nem rosszsindulatúak.

Feszültségjavítás, hálózatépítés

Az ÉMÁSZ miskolci üzemigazgatóságának terveiről

Az Északmagyarországi Áramszolgáltató Vállalat hat üzemigazgatósága közül a miskolci a legnagyobb. Másfél millió kilowattóra villamos energiát értékesít Miskolcon és környékén. 1300 kilométer nagyfeszültségű és ugyanennyi kisfeszültségű hálózat, valamint 700 transzformátorállomás tartozik hozzá. 100 ezer kis és nagyfogyasztót, 36 ezer közvilágítási fényforrást lát el villamos energiával. Az ÉMÁSZ-on belül öt év alatt háromszor nyerték el az él-üzem címet.

A jelenlegi tervidőszak főbb feladatairól érdeklődtünk az ÉMÁSZ miskolci üzemigazgatóságán. Kérdéseinkre Reichardt Sándor üzemigazgató, és Vályi Béla, az üzemviteli osztály vezetője válaszolt.

— Mik a legközelebbi tervek, feladatok?

— Ebben az évben a legfontosabb feladataink közé tartozik a kisfogyasztókat érintő feszültségjavító munkák elvégzése. Girincs, Onod, Halmaj községekben, Alsószolcán, Bükköskeszten és Leninváros óvárosi részében végzünk ilyen munkákat. Miskolcon a Desseffy utca környékén, Tapolcán, Újgyőrben, a Mar-

tintelepen és Perecesen különböző mértékű rekonstrukciós és fenntartási munkálatokra kerül sor. Az új lakótelepeken — Miskolc és Leninváros új városrészeiben — több millió forint értékű villamoshálózat építést végzünk el.

— Melyek a fogyasztók leggyakoribb panaszai?

— A legtöbb panasz a feszültségingadozások miatt érkezik hozzánk. Türelmet kérünk a fogyasztóktól, tudunk ezekről a problémákról súlyossági sorrendben és anyagi lehetőségeink szerint igyekeznünk ezeket minél előbb felszámolni.

— Gyakran hallunk halálos áramütésekről. Mit tudnánk ezzel kapcsolatban a fogyasztóknak?

— A legtöbb ilyen eset abból adódik, hogy sérült, hibás kapcsolókat, konnektorokat, vagy villamos készülékeket használnak. Minden fogyasztóhoz eljuttatunk egy munkavédelmi tájékoztatót, amelyet — mint a sajnálatos módon bekövetkező balesetek száma mutatja — nem olvasták el elegendő tüzetesen. Kérjük fogyasztóinkat, hogy csak üzembiztos készülékeket használjanak, és hiba esetén forduljanak szakemberhez!

— Önök a fogyasztók szolgálatában állnak. Segíthetnek-e a fogyasztók a vállalatnak és hogyan?

— Elsősorban a garázsdíkok megfizetésében lehetnek segítségünkre, mert az üzemzavarok, áramkiesések fele szándékos rongálásokból — oszlopok kidöntése, köz- és diszvilágítás megrongálása — származik. Ez több millió forintos kárt jelent évente, amit a vállalatnak kell fedeznie. Kérjük a lakosságot, tanúsítsanak nagyobb megértést és türelmet vállalatunk iránt.

Kovács Ágnes

Gazdagodik Bódvaszilás

Jó néhány létesítménnyel gazdagodott Bódvaszilás a Földmúltban. Négytantermes iskola, sporttöltő, orvosi rendelő épült, elkészült a sportpálya kerítése három és fél kilométernyi járda, és majdnem három kilométer portmentes út épült. Jelenleg fogorvosi rendelő és lakás, padagóguslakás, állatorvosi rendelő és lakás épül a községben, amelynek lakossága igen sok társadalmi munkával járult hozzá eddig is a fejlődéshez.

A veszprémi Bakony Művek négyféle alkatrészt gyárt Zsiguli személyautókhöz. A kezdeti nehézségeken túljutva, jobb üzemszervezéssel és technológiai korszerűsítéssel lehetővé vált, hogy az idén már háromszáz ezer garnitúra alkatrészt állítsanak elő.

A Rákóczi-barlang kutatói

Augusztus elején Torna-szentandrás határában — az Esztrámos-hegy lábánál — ültöttek táborát a Ganz-MAVAG Gépgyár barlangkutató csoportjának tagjai, hogy elősegítsék a Rákóczi-barlang további feltárását. A fiatalok arra vállalkoztak, hogy az Ozdi Kohászati Üzemek mészkőbányájában talált, és egymástól távol eső két nagyobb barlangrész összekötő járatát felkutassák, és ezzel biztosítsák a további előrehaladást; a föld alatti barlangrendszer megismerését.

A jelenleg két ágból álló Rákóczi-barlang az ország egyik legszebb természeti értéke. Sziklatérmeiben öt nagyobb karsztvízű tó helyezkedik el, és falait szebbnél szebb, ritkaságokkal

menő színes cseppkőképződmények borítják. A barlangban nagy mennyiségben találhatók a ferde cseppkővek különböző formái és a „hegyi tejnek” nevezett, oltott mészhíg hasonló, puha, szivacszerű cseppkőképződmények.

A barlangkutatók a táborozás során érdekes munkákat végeztek, s eddig két, föld alatti tóról készítették pontos térképet.

A tavas termek felmérése és feltérképezése után csüörtökön egy föld alatti kúrtó bontásával megkezdtek a két barlangot összekötő ág keresését. Ezt a munkát táborzárásig, augusztus 20-ig végzik, és jövőre a feltárást tovább folytatják.

Lévay Györgyi